

[Holger Eriksen.]

20 000 kr. til 35 000 kr., d. v. s. indtægter mellem 30 000 kr. og 50 000 kr., er ned-sættelsen 2 150 kr. Og så er det endda be-tydelig værre for ikke-forsørgere. Hvis en midaldrende mand mister sin hustru, har han et naturligt ønske om at opretholde sit hjem og vil derfor engagere en husbestyrer-inde; selv om denne er relativt billig, fordi vedkommende måske ikke er i stand til at påtage sig pasningen af et større hjem, vil hans udgifter alligevel blive større, end da hustruen levede. Økonomisk er han altså ikke bedre stillet end forsørgeren, men kommer til at betale omsætningsafgift lige med denne og får til gengæld en mindre skattenedsættelse. I virkeligheden vil loven tvinge en sådan mand til at opgive sit hjem, hvis han da må nøjes med en almindelig arbejderindkomst.

Jeg har vel med glæde bemærket mig, at bundgrænsen for statsskattebetaling sæt-tes op til 7 000 kr.s skattepligtig indkomst for forsørgere, hvilket er nøje i overens-stemmelse med socialdemokratiets arbejds-program, ja, for ikke-forsørgere endog til 3 700 kr., hvilket er lidt over, hvad der fin-des i arbejdsprogrammet; men ved at sætte overgrænsen for den såkaldte propor-tionalbeskatning op til 22 000 kr.s skatte-pligtig indkomst har man udvandet denne skats progressivitet. Før var overgrænsen 18 000 kr. Om dette spørgsmål hedder det i det nævnte arbejdsprogram først, at under-grænsen skal op til 7 000 kr., og i takt med indkomststigningen må derefter såvel undergrænsen som overgrænsen for propor-tionalbeskatningen udvides, altså den over-grænse, vi har nu, d. v. s. de 18 000 kr., men i stedet for har man forhøjet overgrænsen med 4 000 kr. Jeg er helt enig med mit par-tis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, i, at hvis det var socialde-mokratiet, der alene skulle have skrevet denne skitse til en udskrivningslov for det kommende år, var den kommet til at se helt anderledes ud. Spørgsmålet er bare, om den ikke er blevet så meget anderledes, at det næppe kan være forsvarligt at gennem-føre den.

De 2 150 kr. i skattelettelse, der gives de relativt store indtægter, er imidlertid ikke den eneste favør, som gives dem. Den

højtærede finansminister har måttet fra-falde sin vægring mod at begunstige op-sparing gennem skattefrihed for beløb, der bliver bundet i 5 år. Med rette anførte ministeren, at det ville gøre den foræring, man gav vedkommende sparer, større, jo mere han havde i indtægt, skønt det er indlysende, at jo større indtægten er, jo færre afsavn må man pålægge sig for at kunne foretage en opsparing. Nu fastholdes princippet om, at den, der meget har, han skal også have meget. Det viser sig nemlig, at hvis et ægtepar opsparer 1 500 kr., så-ledes som man kan efter det nye forslag, så vil de få en meget større kontant be-gunstigelse end den, der har en mindre indtægt. Jeg ved ikke, hvad proportional-beskatningen 21 pct. betyder i ligevægts-skat. Jeg skyder på, at det er 15 pct., sand-synligvis er det mindre, men hvis vi nu går ud fra de 15 pct., betyder det, at hvis en mand opsparer de 1 500 kr. eller rettere sagt binder dem, for han behøver jo ikke at have opsparat dem, får han en lettelse på 225 kr., men hvis han er så heldig at have en indtægt, der medfører, at han har en ligevægtsskat på 40 pct., altså en af de største indtægter, vil han få en let-telse på 600 kr. i stedet for de 225 kr. Der-til kommer så, at man ud over det, man får for at binde de 1 500 kr., yderligere har lov til at forøge sin formue med 1 000 kr. og til gengæld modtage 210 kr. som gave derfor af staten i form af en skattenedsættelse. Det kan betyde ikke så lidt, bl. a. fordi man her har fastslået, at det ikke bare drejer sig om direkte at forøge formuen ved at have flere penge i sparekassen, men det kan også fremkomme på den måde, at man for-mindsker sin gæld og derunder også den gæld, som man har pådraget sig ved at købe varer på afbetaling. Det vil altså i realiteten sige, at man fastslår, at en mand, der sparer op til at købe f. eks. et fjern-synsapparat, han får ikke nogen gave fra sta-ten og skal heller ikke have det, men hvis han derimod er så klog at købe det på af-betaling i indeværende år og derefter af-drager 1 000 kr. på det i det kommende år, vil han som gave derfor modtage 210 kr. Jeg tror, at det i ikke uvæsentlig grad vil medføre, at folk køber ting, som de ellers ikke ville købe; og det var ikke det, der var